

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg ved sådan set ikke rigtig, hvad det er, hr. Jesper Langballe fisker efter. Jeg mener, det er ret klart, at vi går ind for, at der er nogle områder, hvor vi træffer flertalsafgørelser, fordi vi simpelt hen har brug for den regulering af det indre marked, altså det fri marked, vi rent faktisk har i Europa, og fordi vi kan se, at hvis vi ikke gør det, så bliver det bare pengene og markedet, der kommer til at styre det hele.

Vi ønsker faktisk en demokratisk kontrol med det marked, og det kan vi ikke få, uden at vi træffer fælles beslutninger, at vi træffer en lang række af disse beslutninger som flertalsafgørelser, og det går vi faktisk ind for.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Fru Anne Grete Holmsgaard leverede jo for så vidt en positiv og konstruktiv tale, og derfor vil jeg godt gå lidt videre i det, der er blevet spurgt om. Betyder det, at hvis SF's forslag til vedtagelse bliver opfyldt på regeringskonferencen, vil SF kunne sige ja? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil stille, er: Fru Anne Grete Holmsgaard, og jeg kan forstå også fru Elisabeth Arnold fra De Radikale, er ked af, at der ikke er en europæisk offentlighed, og mener, at det er en af grundene til, at der ikke er demokrati nok, men er problemet ikke, at en egentlig europæisk offentlighed ville kræve et fælles sprog? Er det ikke også sådan, at når vi som medlemmer af Europaudvalget rejser rundt i de europæiske lande, er det jo faktisk meget langt hen ad vejen de samme emner, vi drøfter, på grund af tv'et, hvor vi jo så får oversat det, der bliver sagt på de andre sprog? Så er problemet i virkeligheden ikke blevet mindre i de senere år?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Til det første spørgsmål vil jeg da sige til fru Charlotte Antonsen, at det vil da veje i plusskålen for SF, hvis statsministeren formår at være så dygtig en forhandler og være så aktiv sammen med andre små lande, at vi rent faktisk får sikret os en kommissær til hvert eneste land med stemmeret. Det er helt klart, at det vejer i plusskålen. Det er ikke nogen hemmelighed. Det var det heller ikke sidste gang for et halvt år siden, hvor vi diskuterede det, og hvor fru Charlotte Antonsen også borede meget i det her.

Så spørgsmålet om en europæisk offentlighed: Jeg mener egentlig godt, vi kan gøre noget for at bidrage til den. Hvis man forudsætter, at der skal være et fælles sprog, så vil der gå uendelig lang tid, men vi kunne jo faktisk godt sikre, at de kanaler, vi har herhjemme, der har public service-forpligtelser, også var forpligtede til at sende europæisk stof. Det ville være et stort fremskridt efter vores mening, for det ville bringe andre europæiske lande meget tættere på os gennem det tv, vi sidder og kigger på hver dag, eller den radio, som vi hører. Så vi kan faktisk godt gøre noget på området.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen det er der jo sådan set regler om i dag at EU skal. Det er ikke nogen regler, som jeg synes er de bedste i denne verden, at man er tvunget til at sende en vis andel europæisk, men jeg har vanskeligt ved at se, at det har sammenhæng med en europæisk offentlighed.

Altså er det ikke rigtigt, at det i dag er sådan, at når vi drøfter euro i Danmark, så drøfter de også euro i Tyskland og Italien, i hvert fald da vi havde vores første afstemning? Er det ikke rigtigt, at de politiske emner, f.eks. terror, som er oppe på dagsordenen i Danmark, også er oppe på dagsordenen i de andre lande? Altså er det ikke sådan et godt gammelt, men ikke så indholdsrigt argument for at blive ved med at stå udenfor? Det, jeg nemlig er lidt bange for, er, at man altid finder på et eller andet, som ligger uden for rækkevidde, og så siger, at den dag, vi har en europæisk offentlighed, kan vi være med, og det, jeg spørger om, er: Hvor langt ud i fremtiden skal vi reelt med SF?

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg forstår slet ikke det der med at stå udenfor, for SF er jo tilhænger af EU, og det, jeg snakkede om, var faktisk ikke forpligtelser i EU. Det, jeg snakkede om, var public service-forpligtelserne herhjemme, hvor vi godt kunne gøre noget for at sikre, at en vis del af vores sendeflade faktisk handlede om og bestod af europæiske indslag, for det er rigtigt nok, at vi på nogle tidspunkter har de samme diskussioner i alle lande, men vi diskuterer bare ikke ret meget på tværs med hinanden, og på en lang række områder er det også tidsforskudt.